

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-2 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 uden for betænkningen af socialministeren (Karen Jespersen) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3-6 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om ejerlejligheder. (Ændring af styrings- og finansieringsregler m.v. for det støttede byggeri).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 29/10 97. Første behandling 13/11 97. Betænkning 2/12 97. 1 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen) 5/12 97).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Forslaget drejer sig om en ny finansiering af det støttede boligbyggeri, og det indeholder nogle positive ting, nemlig for det første en ophævelse af rammebeløbet og for det andet en fortsat

finansiering af beboerrådgivningen. Det er vi i sagens natur glade for. Det er noget af det, vi har været med til at hjælpe igennem ved finanslovaftalen.

Det, der er det udestående problem, er omfanget af det støttede byggeri. Vi havde diskussionen for nylig i forbindelse med boligministerens byggepolitiske redegørelse. Sagt meget kort er problemet, at vi nu fra et niveau i midten af 1980'erne, hvor vi byggede 16.000-17.000 boliger om året, er nede på 10.000-11.000 almene boliger om året. Konsekvensen af det meget lave byggeniveau er, at vi oplever stigende bolignød for udsatte grupper.

Det er så ikke det, vi diskuterer i dag, men en ny finansieringsmodel, men det er nok så interessant, hvilke konsekvenser den finansieringsmodel har for omfanget af det støttede byggeri.

I lovforslagets bemærkninger siger man, at konsekvensen af den nye finansiering vil være et svagt fald i 1998 i omfanget af det støttede byggeri. Det samme fremgår i øvrigt af et af svarene, som boligministeren har givet.

Jeg vil godt sige det her meget, meget tydeligt: Det er helt, helt, helt uacceptabelt, at vi i en situation, hvor omfanget af det støttede byggeri er 1/3 lavere end i det sorteste år under Schlüter, vedtager en finansieringsform, der betyder, at vi yderligere afdæmper det støttede byggeri i en situation, hvor der mangler boliger.

Derfor vil jeg godt sige til boligministeren og måske også til den socialdemokratiske ordfører, at jeg ser to veje ud af miseren.

Den ene vej er, at man tilkendegiver vilje til at diskutere det, der nu er omdrejningspunktet, nemlig de 14 pct.s grundkapital, der skal finansieres. Er man villig til at diskutere det, så er det klart, at vi, hvis vi flytter ganske lidt på procenten, formentlig vil være i stand til at sikre omfanget af byggeriet. Er man villig til det?

Den anden variant er, at når man overgår til denne her finansiering, vil det betyde et meget større træk her og nu på kommunernes likviditet. Vil regeringen være med til at overveje en lånefinansiering af grundkapitalindsøkket?

Det er vores forudsætning, vil jeg godt sige fra SF's side, for at gå med til den her lovgivning – som vi i øvrigt gerne medvirker i, fordi der er en række positive elementer. Men vores forudsætning er, at vi får forhindret, at denne lovgivning vil betyde en sænkning af det støttede byggeri. Det kan vi ganske enkelt ikke medvirke til i den situation, vi står i p.t.